

יחידה מספר 9 - אני מאמין

9. אני מאמין

10. הלכה למעשה

11.ואני תפילתי

12.לא בשמיים היא

אנחנו מאמינים בני מאמינים

4:3:2:1:

כתיבה והפקה:

HELED חל"ד - חגון לעור ע"נ זרנו

ניהול חינוכי: הדר סופר צוות היגוי: רוחמה ווגל, אהרון סולטן

ריכוז: חני מנצורה

כתיבה: רועי זמיר ואליסף תל-אור

עיצוב גרפי: נעמה כץ

מטרות:

- יחידה זו היא היחידה הפותחת את מעגל האמונה. מעגל שעוסק בעיקר ביחסים בין אדם למקום. ביחידה נבקש לגעת בשלוש נקודות מרכזיות:
 - כוחה של האמונה לחזק את האדם.
- השפעתה של האמונה על התנהגותו של האדם.
- האחריות המוטלת על המאמין לדאוג שהתנהגותו תהלום את אמונתו.

היחידה גדושה וארוכה. כדאי לשקול לפרוס אותה על שיעור כפול או לפצל לשני מפגשים.

- לברר מתוך דיון עם התלמידים את כוחה של האמונה בשני :מעגלים
- כוחה של האמונה במעגל האישי: הקשר האישי לה' נותן לנו כוח.
 - האמונה ויראת שמים מטילות על האדם אחריות.
- לקיים חשיבה משותפת ולמצוא דרכים להעמיק את חווית האמונה כחוויה חיה וחיונית שמקרינה על אורחות חיינו.

שלבי הפעילות:

- שלב א' פתיחה: אמון ואמונה (5 דק')
- שלב ב' האמונה מעניקה לאדם כוח (15 דק')
- שלב ג' אמונה כנה מכוונת את מעשיו של האדם (15 דק')
 - שלב ד' איך ניתן לחזק ולהעמיק את האמונה (10 דק')

עזרים:

- ... שאלון אישי- מי שמאמין...
- י דפים לציור דגם אישי של 'אמונה- התנהגות'

חלק א - פתיחה - אמון ואמונה:

נתחיל בהצבת השאלה לדיון פתוח ולתשובות מגוונות

המושג "אמונה" קשה להגדרה ולהבנה. כדי להיטיב להבין את מהותה, נעסוק תחילה בנושא הקרוב יותר לעולמם של התלמידים -אמון. העיסוק באמון יסלול לפנינו את הדרך אל לימוד האמונה בה'.

אפשרות א':

בוחרים זוג תלמידים. לאחד אומרים לעצום עיניים ולהתהלך בחדר, ולאחר - להדריך את חברו (לעתים בהדרכה מילולית בלבד ולעתים בהדרכה פיזית) כדי שבהליכתו לא ייתקל בדברים. בודקים במשך כמה זמן התלמיד ה'מתהלך' אכן עוצם את עיניו וסומך על הדרכת חברו.

אפשרות ב':

בוחרים תלמיד. מכסים את עיניו במטפחת קשורה ומבקשים ממנו ליפול לאחור לזרועותיו של חברו.

שאלות לדיון

- מה הייתה ההרגשה של התלמיד שעצם את עיניו? האם אכן נתן אמון ב"מדריך"??
- ? מה ניתן ללמוד מכך על אמונה בה'? מה הקשר בין אמונה לאמון? (תשובה אפשרית: אנשים מאמינים נדרשים לסמוך במידה מסוימת על משהו שאינם רואים, אלא שהם יודעים עליו או חשים בו. כשם שבמשחק נדרש מהאחד לתת אמון בחברו, כך גם בקשר שלנו עם ה': אנו נדרשים לא רק לדעת שהוא קיים אלא לתת אמון בהנהגתו את העולם ובתורה ובמצוות שמסר לנו)
 - ? מדוע קשה לתת אמון? מהי נקודת הקושי? (תשובה אפשרית: מוותרים על שליטה עצמית; נמצאים במקום 'תלוי' במקצת; סומכים על מישהו ואין ודאות שהוא יעמוד בציפייה).

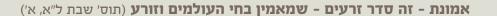
האמונה שבה אנו מבקשים לעסוק היום, היא היכולת שלנו לתת אמון בהנהגה של ה' את העולם. זו משמעות המושג אמונה בתנ"ך. הקושי הראשון שקשור באמונה בה' הוא שלמעשה נדרש מאתנו להאמין במשהו שאין לנו אפשרות לראות בעין; לא תמיד אנו יודעים או מסוגלים להוכיח את קיומו, לא תמיד אנו מצליחים להבין את המניעים ואת הסיבות לדברים שקורים בעולם בהנהגתו; וכמובן - איננו שולטים בו. מתוך כל אלו נגזר גם הקושי לתת אמון בקביעה שהעולם מתנהל על פי הנהגתו הצודקת והנכונה של ה'. ביחידה זו נבקש, לפתח יחד את מושג האמון הבסיסי, וממנו להגיע לאמון עמוק יותר בהתנהלות של העולם על פי חכמתו של ה' ולהבנת ההשפעתה שיש לאמונה על דמותו של האדם המאמין.

*

שימו לב: היחידה איננה עוסקת בשאלה האם להאמין או לא להאמין בקיומו של אלוקים. חשוב להדגיש שנשמח לשוחח עליה במסגרת השיחות האישיות או במסגרת אחרת - על מנת שמי שחש צורך כזה יוכל לראות במדריך כתובת.

חלק ב - האמונה מעניקה לאדם כוח

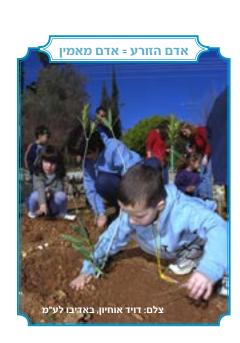

? חז"ל יצרו קשר בין האמונה לבין פעולת הזריעה. מה, לדעתכם, יכול להיות הקשר ביניהם?

נקרין את התמונה שלהלן שמעליה הכותרת אדם הזורע = אדם מאמין ולבקש מן התלמידים להעלות סברות, מה הקשר בין שני "צדי המשוואה".

אחרי ששמענו את התלמידים, נוכל להעלות שתי נקודות אפשריות (בע"פ)

האמונה היא כמו קרקע פורייה - היא מאפשרת לאדם לצמוח ולגדול בביטחון

ר' נחמן מברסלב הביא משל: "כְּשֶׁמַנִּיחִין חִשָּה בְּאֶרֶץ טוֹבָה, אֲזַי הוּא גְּדֵל וְצוֹמֵחַ יָפֶה, וְאֵינוֹ מַזִּיק לוֹ שׁוּם רוּחַ וְלֹא זִיקִים וּרְעָמִים, וְזֶה מֵחֲמַת שֶׁיֵשׁ כֹּחַ הַצּוֹמֵחַ וְכֹחַ הַגּוֹדֵל... אֲבָל כְּשֶׁנוֹתְנִין הַחִּשָּה בְּאֶרֶץ שֶׁאֵינָה טוֹבָה לִזְרִיעָה, אֲזַי הוּא נִרְקָב בָּאָרֶץ, מֵחֲמַת שֶׁאֵין לוֹ כֹּחַ הַצּוֹמֵחַ וְכֹחַ הַגּוֹדֵל. וֶאֱמוּנָה הִיא בְּחִינַת כֹּחַ הַגּוֹדֵל וְכֹחַ הַצּוֹמֵחַ... אֱמוּנָה זֶה סֵדֶר נְּרְקָב בָּאָרֶץ, מֵחֲמַת שָׁאֵין לוֹ כֹּחַ הַצּוֹמֵחַ וְכֹחַ הַגּוֹדֵל. וֶאֱמוּנָה הִיא בְּרִי, וְאֵינוֹ יְרֵא מִשׁוּם אָדָם וְשׁוּם דְּבָר, וּמִתְפַּלֵּל בַּחִיּוּת כָּרָאוּי... זְרָעִים, וְעַל כֵּן כְּשָׁיֵשׁ לוֹ אֱמוּנָה, אֲזַי אֵין לוֹ כֹחַ הַגּוֹדֵל וְכֹחַ הַצּוֹמֵחַ, וַאֲזַי הוּא נִרְקָב מַמְשׁ, כְּמוֹ הַחִשָּה הַנַּ"ל, וְעַל-כֵּן יֵשׁ לוֹ אֲבָּבוּת וְעַצְלוֹת וּכְבֵדוּת: (לִיקוטי מוהר"ן קנ"ה)

כאשר אדם מאמין, יש בו חיוניות: הוא פועל בעולם, יוצר ועושה מתוך תקווה שבסופו של דבר הדברים הם לטובה. האמונה היא קרקע פורייה המאפשרת צמיחה והתקדמות. אדם שנטוע בתוך האמונה, ימצא בתוך עצמו כוחות להתמודד, ולהפך - אדם ללא אמונה, יתקשה לפעול ולעשות, ובמצב כזה הוא עלול, חלילה, לשקוע לייאוש.

האמונה מרגילה את האדם להמתין בסבלנות ולהשקיע גם כאשר אין תוצאות מיידיות מתוך אמונה שבעתיד יראה פֵּרות.

לאחר שחקלאי טמן את הזרע באדמה, מתחיל תהליך של ריקבון הזרע. החקלאי חסר אמונה המעוניין לראות תוצאות מיידיות של פעולת הזריעה' ממתין מספר ימים, הולך וחופר ומוצא במקום ריקבון ותו לא... רק המאמין הוא זה שיקטוף את הפרי, שכן הוא יודע שזמן הקטיף בו יבוא... גם אמונה בנויה כך, אין פירותיה מתגלים תמיד בהווה, וגם לא מהיום למחר. המאמץ המושקע באמונה הוא השקעה לטווח ארוך: בהווה אתה זורע, והעתיד מביא עמו את הקציר הנכסף.

(הרב אליעזר שנוולד, ממעיינות האמונה)

אנחנו מאמינים בני מאמינים

ננסה להבין את הכוח הטמון באמונה בעזרת דוגמות: לפניכם שתי פעילויות. אם עומד לרשותכם זמן לשתיהן - תוכלו לעשות את שתיהן (בסדר שהן מובאות כאן). אם הזמן העומד לרשותכם מצומצם - בחרו באחת מהן.

אפשרות א': מרים פרץ

דוגמה חיה לכוחה של האמונה בקב"ה כמקור כוח, היא מרים פרץ. מרים שָּׁכְלה שניים מבניה: אוריאל נפל חלל במארב בלבנון, ואלירז - בהיתקלות עם חוליית מחבלים בגבול רצועת עזה. בריאיון שנערך עמה, היא מספרת על הדיאלוג ועל השיח שלה עם הקב"ה. המראיין שואל אותה אם לא הייתה מעדיפה לוותר על השיח הזה.

בקטע מתוך הריאיון תוכלו לראות את תשובתה.

לאחר הצפייה נקרא עם הילדים את הקטע המובא כאן מתוך הריאיון עמה:

מה נותן לך את הכוחות שיש לך?

"אנשים מסתכלים על הורים שכולים כעל אנשים חזקים, אבל יש הרבה רגעי שבר, הרבה נפילות. מה נותן את הכוח לקום מהנפילות הגדולות האלה?... אני, כג'ינג'ית, נולדתי עם אופטימיות טבעית, ולא מרשה לעצמי לראות את כל הכוס השחורה הזאת. יש כמה דברים שעוזרים לי בכך: אני אדם מאמין, והאמונה נותנת כוח. האפסיות שלי מול הקדוש ברוך הוא, שהרי מי אני? אני זאת שמחליטה מי יחיה ומי ימות? התפיסה האמונית שיש מי שמנהיג את העולם ומחליט מי ימות ומי יחיה, מי באש ומי במים - עוזרת. האמונה הזאת היא מאוד חזקה, ואני חושבת שירשתי אותה מהוריי, שהיו אנשים פשוטים. יש בי ידיעה שאני לא שולטת

בדברים האלה, ושמה שקרה לי זה לא בידיים שלי. כל זמן שהילדים היו בידיים שלי, הענקתי להם את כל מה שיכולתי בחיי. זה לא קשור דווקא לכסף. זה קשור לחיבוק, לאהבה ולחום. כל מה שיכולתי הענקתי להם. את מה שהיה לי כאימא, אבל כנראה שדבר אחד אין לי - פטנט להשאיר אותם בחיים".

- ? מה העניקה האמונה למרים פרץ?
- ? האם מרים פרץ מאמינה שהקב"ה יעשה את הדברים כפי שהיא חושבת?
 - ? במה בא לידי ביטוי האמון שהיא נותנת בקב"ה?

אנחנו מאמינים בני מאמינים

נסכם: ההבנה שאנחנו

פרט אחד מתוך תמונה גדולה

וכוללת, נותנת לנו את הכוח להאמין שלא תמיד אנחנו מסוגלים לראות את התמונה

<u>במלואה, ושיש מישהו מעלינו</u>

שמתכנן, שרואה הכול

לאשורם.

במבט-על ויודע מהו הדבר

הנכון לנו גם אם בזמן אמת

אנחנו לא רואים את הדברים

אפשרות ב': זום

האמונה מלמדת אותנו ומזכירה לנו שלא את הכול אנו מבינים, ושאין בכוחנו לנהל את העולם ולדעת בדיוק כיצד מתנהלים בו הדברים.

ועל כן, האמונה מחזקת אותנו. היא פועלת להזכיר לנו שאיננו מבינים הכול, ושלא הכול בשליטתנו. עלינו להאמין שמעבר לראייה האישית והאנושית שלנו, הדברים מתנהלים בדרך הנכונה ביותר המובילה למקום הטוב ביותר. האמונה נותנת לנו כוחות ליצור ולעשות למרות הקושי. היא נותנת תקווה, מרגיעה אותנו שכל מה שקורה הוא בשליטה (של ה') ויש לו מטרה. והתפקיד שלנו הוא לחפש מה אני לומד ממה שקרה? איך זה יעשה אותי טוב יותר? איך אני יכול 'לנצל' את מה שקרה לשפר ולהיטיב עם העתיד שלי ושל הסובבים אותי.

במשנה. לימדונו התנאים:

ובגמרא, דייקו האמוראים ויצרו הבחנה בין הטוב לרע: אמנם על שניהם האדם צריך לברך, אבל לא על שניהם מברכים אותה הברכה. אלא:

> נמחיש רעיון זה דרך התבוננות בספר "זום".

"על הגשמים ועל בשורות טובות אומר "ברוך הטוב והמיטיב, על בשורות רעות אומר "ברוך דיין האמת".

"חייב אדם לברך על הרעה, כשם שהוא מברך על הטובה" (משנה, ברכות ט', ה').

(בבלי, ברכות נד ע"א)

- בכל פעם שראיתם תמונה האם הצלחתם לשער מה תהיה התמונה שתופיע ? אחריה, או מה תהיה ה"תמונה האמתית" שבסוף הספר?
 - ? מה מלמד אותנו הספר "זום" על נקודת המבט שלנו כבני אדם?
- ? האם אנחנו יכולים לעשות את מה ש'עושה' הספר גם במציאות החיים שלנו? עד איזה גבול?

אנחנו מאמינים בני מאמינים

סיכום שלב ב'

לפניכם משפטים. קבעו לגבי כל אחד מהם, עד כמה אתם מסכימים לאמור בו. ציינו את מידת הסכמתכם במספרים מ-1 (מתנגד לגמרי) ל-5 (מסכים מאוד).

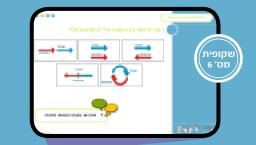
5 4 3 2 1	מי שמאמין בה' מעז יותר להתנסות בדברים חדשים.
5 4 3 2 1	מי שמאמין בה' לא מפחד מתאונות.
5 4 3 2 1	מי שמאמין בה' מיטיב להתמודד בעת מחלה קשה יותר ממי שאיננו מאמין.
5 4 3 2 1	מי שמאמין בה' מרגיש שגם בשעה קשה יש תקווה לעתיד טוב יותר.
5 4 3 2 1	מי שמאמין בה', כאשר קורים דברים לא טובים, הוא בודק את עצמו ומחפש נקודות שבהן יוכל להשתפר.
5 4 3 2 1	מי שמאמין בה' לא צריך להתאמץ.
5 4 3 2 1	מי שמאמין בה' מאמין שגם לדברים ולהתרחשויות שאין הוא מצליח להבין יש סיבה.
5 4 3 2 1	מי שמאמין בה' מאמין שגם כאשר קשה לו, עדיין יש לו אחריות ותפקיד.
5 4 3 2 1	מי שמאמין בה' בטוח שתמיד יהיה לו טוב.

חלק ג'- אמונה כנה מכוונת את מעשיו של האדם

אמונה כנה מכוונת את מעשיו של האדם. אחרי שעסקנו באמונה כמהות שמעניקה לאדם כוח להתמודד, נעבור לעסוק בצד אחר שלה. האמונה כמהות שמטילה על האדם אחריות. בשלב זה לא נרד לפרטי הפרטים של ההלכה, אלא נסתפק באמירה הכללית שאדם שיש לו אלוקים צריך להשתדל לנהוג באופן ראוי.

בחינה אישית

לפניכם ציורים אחדים. התבוננו בהם ובחרו את הציור שמיטיב לתאר את היחס בין מה שאתם מאמינים בו לדרך שבה אתם מתנהגים.

פעילות זו מתאימה

להיעשות כפעילות אישית. עם זאת, אם נוצרה בכיתה אווירה מתאימה, תוכלו לאפשר לתלמידים שירצו לשתף את חבריהם, לספר לכולם באיזה ציור בחרו, ולהסביר את בחירתם.

ניתן גם לתת לתלמידים דפים ריקים לצייר את הדגם שלהם המבטא אמונה ומעשים.

אחרי שיבחר כל אחד את הציור שיבחר, נשאל:

- ? האם אתה שלם עם המצב שמבטא הציור שבחרת?
- אם אינך מרוצה, מה תוכל לעשות כדי לשנות אותו ולהגיע למצב ? שתהיה מרוצה ממנו?

העשרה תורנית

הרמ"א, בהערתו על הסעיף הראשון בשולחן ערוך, מסביר מה המשמעות ההתנהגותית של עמידה לפני ה'.

שיוויתי ה` לנגדי תמיד" -

הוא כלל גדול בתורה ובמעלות הצדיקים אשר הולכים לפני האלהים. (האמרה שוויתי ה'... היא נקודה משמעותית מאוד בעבודת ה')

כי אין ישיבת האדם ותנועותיו ועסקיו והוא לבדו בביתו כישיבתו ותנועותיו ועסקיו והוא לפני מלך גדול, ולא דבורו והרחבת פיו כרצונו והוא עם אנשי ביתו וקרוביו כדבורו במושב המלך (האדם אינו מתנהג תמיד באותו האופן: כאשר הוא נמצא לפני מלך גדול, הוא מדבר אחרת, מתנסח אחרת, עושה דברים אחרת משהוא עושה אותם כשהוא בקרב בני משפחתו וחבריו)

כל שכן כשישים האדם אל לבו שהמלך הגדול הקב"ה אשר מלא כל הארץ כבודו עומד עליו ורואה במעשיו..." (על אחת כמה וכמה שהוא חושב שהוא נמצא לפני ה')

- ? מה פירוש "שיוויתי ה' לנגדי תמיד"?
- ? כיצד, על פי הרמ"א, צריכה להשפיע האמונה על התנהגותו של האדם?
- ? מה צריך האדם לעשות כדי להגיע למצב זה? כיצד יכולה העמקתה של האמונה לסייע לאדם להיטיב את דרכיו?

אפשרות נוספת

"כשחלה רבי יוחנן בן זכאי נכנסו תלמידיו לבקרו... אמרו לו: רבינו ברכנו. אמר להם: יהי רצון שתהא מורא שמים עליכם כמורא בשר ודם (יהי רצון שהפחד והחשש 'מה ה' יחשוב עליכם' יהיה כמו הפחד שאתם פוחדים ודואגים מה בני אדם יגידו עליכם). אמרו לו תלמידיו: עד כאן? (האם יראת שמים אינה הרבה יותר מזה) אמר להם: ולואי תדעו כשאדם עובר עבירה אומר שלא יראני אדם" (אמר להם: הלוואי שתהיו במדרגה הזאת, וראיה: כאשר אדם עובר עברה לרוב הוא חושש שמא יראו אותו אנשים אחרים) . (בבלי, ברכות כ"ח ע"ב)

- ? במה מברך רבן יוחנן בן זכאי את תלמידיו? למה התכוון לדעתכם?
- ? מה פשוט יותר לדעתכם? לחשוש מפני בשר ודם או מהקב"ה? מדוע?
- ? התוכלו להציע רעיון לסיבה שבגללה יצר הקב"ה את העולם באופן כזה שעל האדם להתאמץ כדי להאמין בו?

כתוב בעיתון!

לפניכם כותרות שכותרות דומות להן התפרסמו בעיתונים.

- ? האם, לדעתכם, ראוי שאנשים מאמינים יעשו מעשים כאלה? מדוע פרסומים כאלה מקוממים יותר מידיעות על 'סתם אדם' שעושה מעשים כעין אלו? (במעשים אלו יש היבט של חילול ה': אנשים שמעידים על עצמם שהם מאמינים בדבר אחד, אבל בחיי המעשה עושים את ההפך המוחלט. מלבד העובדה שהמעשה עצמו פסול, נוספת עליו גם צביעות)
 - ? מה ההבדל בין אדם מאמין (במשמעות הביטוי הרווח בפי אנשים) לאדם דתי ולאדם ירא שמים?

אדם דתי= ירא שמיים!

ההבדל הוא במדרגה שכל אחד הגיע אליה.

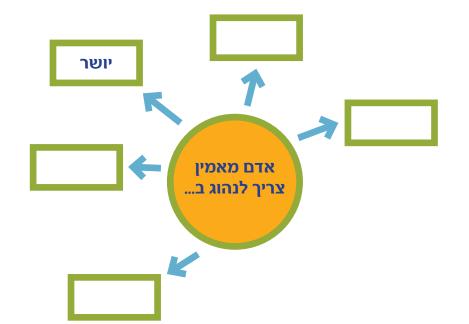
יש אנשים שמכירים ברעיון שיש אלוקים ומסתפקים בהכרה הזאת. ההכרה אינה גורמת להם לפעול בדרך מסוימת בחיי המעשה. יש אנשים דתיים. הדתיות היא הבעת נכונות לקיים מצוות או להשתייך לקבוצה מסוימת. פעמים רבות 'דתיות' קשורה ליראת שמים, אך חשוב לשים לב שאין היא זהה לה. לא כל דתי הוא בהכרח ירא שמים. אדם יכול להיות דתי מתוך הרגל או כלפי חוץ בלבד.

יראת שמים היא מדרגה גבוהה של אמונה. מדרגה שגם אם הגיעו אליה, צריך להתמיד בעבודה קשה כדי להישאר בה. אדם ירא שמים אינו מסתפק באמונה 'כללית'. אדם כזה שב ומזכיר לעצמו שהוא עומד מול בורא עולם, שיש עין רואה ואוזן שומעת. האמונה נמצאת במחשבותיו ובזיכרונו, אבל לא רק שם. האמונה קובעת את אופי התנהגותו ומעשיו.

נצייר על הלוח שמש אסוציאציות עם דוגמה אחת ונבקש מהתלמידים רעיונות נוספים.

נסו לתת דוגמות להשפעה שיכולות אמונה ויראת שמים להשפיע על:

- היחס של אדם להוריו
- הסבלנות של האדם
- היחסים בין אדם לחברו
- אופן הדיבור של האדם

סיכום: יראת שמים היא מדרגה של אמונה שבה האדם חש שה' רואה את מעשיו.
אמונה שכזו, בכוחה לשפיע על התנהגותו של אדם ולגרום לו להיטיב את דרכיו. ככל שיראת השמים של האדם רבה יותר (באופן שהסברנו את המושג, ולא רק מן השפה ולחוץ), ההתנהגות תהיה מוסרית יותר, עדינה יותר וכד'.

שלב ד' - יישום - כיצד ניתן להעמיק את האמונה ולהטמיעה בתוכנו?

אפשרות א':

נקרא קטע נוסף מתוך הריאיון עם מרים פרץ. בקטע זה היא מספרת כיצד צמחה בתוכה האמונה. קטע זה יעזור לנו 'לסגור את המעגל' שנפתח עם הקטע הקודם שקראנו הראיון עם מרים פרץ.

"לא גדלתי בבית של למדנים, והוריי לא היו אנשי ספר, אבל אני יכולה לומר לך שהם הטמיעו בנו את האמונה הזאת ברגש. זה לא שכלתני. מיום שאני מכירה את עצמי, אני זוכרת את אמי עומדת כל בוקר ליד המזוזה, מניחה את שתי כפות ידיה ואומרת: 'אלוקים, תודה שקמתי הבוקר', וחוץ מזה שהיא מודה לו, היא אומרת לו גם כל יום 'אל תיתן לי לראות את מות ילדיי ונכדיי'. יכול להיות שמישהו יבקר את האמונה הזאת ויאמר: 'מה זאת, המזוזה הזאת?', אבל האמונה הטוטאלית הזאת חדרה בי. גדלתי בשכונת מצוקה בבאר שבע, ולא היו שם תלמידים שהלכו ללמוד. אני המשכתי לאוניברסיטה. כשהיה לי מבחן אמרתי לאבא: 'תתפלל בשבילי',

והוא היה הולך לארון הקודש בכל מבחן ומתפלל שאצליח. אני הצלחתי כי לא רציתי לאכזב את האמונה שלו. לא רציתי, חס וחלילה, שהעמידה שלו מול ארון הקודש תהיה לחִנם. יש מי שיגיד: 'עבודת אלילים', אבל ככה אני גדלתי, בתמימות הטוטאלית של אמונה שיש כוח שמחליט מי יחיה ומי ימות. זה נטמע בלי הסבר רציונאלי".

- מה הטמיע אצל מרים פרץ את האמונה? (תשובה: המפגש עם אמונתם התמימה של הוריה, קשר עם אנשים מאמינים ? בעלי מידות טובות ושמירה על המסורת בית אבא. מתברר שיש בכוחם לחזק בנו את האמונה)
- **?** האם זו הדרך היחידה או שישנן דרכים נוספות? (ישנן, כמובן, דרכים נוספות, כמו: לימוד תורה ואמונה, התבונות בטבע ובבריאה ועוד. יש נתיבים שונים שבהם האדם יכול לחזק את אמונתו)
 - ? האם יש רגעים שבהם חשתם חוויה של אמונה חזקה? מתי זה קרה? האם ניתן לשחזר את זה?

אפשרות ב': אמונה - הכוח המחבר

אפשר לפתוח את פרק היישום גם בסיפור המובא כאן, המבוסס על סיפור שרוב התלמידים ודאי מכירים. ובכל זאת, הוא לא רק "מגויר" אלא יש בו תוספת חשובה לעניינו, קראו עד הסוף.

סודו של החמין / מעובד ע"פ אהרון מוס

באחד מבתי הספר שוחח הרב עם תלמידיו על החשיבות הגדולה שיש להקדשת זמן ללימוד ולהתחזקות באמונה. תגובת התלמידים הייתה צוננת למדי: "הרב, אין לנו זמן וסבלנות לזה. יש לנו לימודים, תחביבים, חברים והמון עיסוקים ונושאים אחרים שמעניינים אותנו. זה לא מספיק משמעותי עבורנו". למחרת, נכנס הרב לכיתה ואמר: "תלמידים יקרים, אני רוצה

למחרת, נכנס הרב לכיתה ואמר: "תלמידים יקרים, אני רוצה לעשות היום משהו שונה מדברים שאנו עושים בדרך כלל. אלמד אתכם את הסוד של הכנת חמין טוב". התלמידים היו המומים. חמין, התבשיל המסורתי לשבת, הוא אמנם אוכל יהודי קלאסי, אך הם לא ציפו מרבם ללמד אותם מתכונים. הרב לקח סיר גדול ומילא אותו בתפוחי אדמה ובבשר. לאחר

הרב לקח סיר גדול ומילא אותו בתפוחי אדמה ובבשר. לאחר מכן הוא פנה אל התלמידים: "אמרו לי, עכשיו שמילאתי את הסיר בתפוחי אדמה, האם הסיר מלא?" "כן", הם השיבו כשהם מבולבלים. בחיוך על שפתיו הוציא הרב שקית של חומוס ושפך את תוכנה לתוך הסיר, והחומוס החליק פנימה ברווחים שבין תפוחי האדמה. "ובכן," אמר הרב, "האם עכשיו הסיר מלא?" התלמידים הביטו בסיר ופה אחד קבעו שהוא אכן מלא. בלי

להסס לרגע, הוציא הרב שקית חיטה ושפך את תכולתה לתוך הסיר. הגרגירים הקטנים החליקו אל תוך החרכים והנקיקים שבין תפוחי האדמה והחומוס. "עכשיו הוא מלא", אמרו התלמידים. "באמת?" אמר הרבי והוציא את אוסף התבלינים שלו. הוא החל לשפוך על כל הסיר כמויות נדיבות של מלח, פלפל, פפריקה ואבקת שום. התלמידים צפו בו והיו המומים לראות כיצד התבלינים מתיישבים להם בתוך סיר שנראה להם מלא עד אפס מקום. ניכר היה כי הרב נהנה ממעשיו. הוא שוב שאל: "האם הוא מלא עכשיו?" בלי להמתין לתשובה, לקח הרב מלוא הקנקן מים ויצק אותם לתוך הסיר. לתדהמתם הגדולה של תלמידיו, הוא הצליח לצקת את כל המים לתוך הסיר. אף טיפה לא זלגה לצדדים. "בסדר." אמר הרב וארשת שביעות רצון נסוכה על פניו, "עכשיו הוא מלא באמת, נכון?" התלמידים כולם הנהנו לאות הסכמה. "אתם בטוחים?" דחק בהם הרבי. התלמידים איבדו פתאום את הביטחון והביטו זה בזה בעצבנות, ולבסוף אמרו: "הרי אי אפשר להכניס לשם שום דבר נוסף!" בחגיגיות דרמטית הרים הרב אצבע באוויר. הוריד אותה לאט לאט ולחץ על מתג בצד הסיר כשהוא מדליק בכך את גוף החימום שמתחתיו. "אתם רואים?", אמר הרב בנימת ניצחון, "זה

עצר הרב והביט עמוק לתוך עיני תלמידיו ההמומים. "תלמידיי היקרים," פנה אליהם לבסוף, "אתם עומדים לצאת מכיתתי ולחיות חיים מלאי עניין ועיסוקים, אבל זכרו תמיד: עיסוקיכם החומריים הם רק תפוחי האדמה והחומוס של החיים. הרוחניות והאמונה שלכם הן החום. כל עוד לא נדליק את הלהבה, הסיר יישאר מלא ברכיבים נפרדים. החום הוא היסוד המאחד את כולם והפכם לתבשיל אחד. אם לא תשמרו על חיבור ליסוד הרוחני דרך תפילות יומיומיות, לימוד תורה והתמקדות במשמעות האמתית של חייכם, תהפכו בסוף לחמין קר: מלאים מאוד, אבל בעצם ריקים. החום נותן את הטעם לכל הרכיבים

האמונה יכולה לרומם את התנהגותכם במשפחה ואת היחסים החברתיים ביניכם. היא יכולה להשפיע על תחומים רבים ומגוונים שבהם אתם נתקלים. אף פעם אל תחשבו שהוספת רוחניות לסדר יומכם תביא לעומס יתר. אדרבה, היא תחבר את כל שאר מרכיבי חייכם, כיוון שהיא תזכיר לכם מדוע אתם עושים את כל הדברים האחרים הללו. רוחניות היא החום שלא תופס מרחב אלא יוצר מרחב נוסף". ובחיוך אוהב על שפתיו, סיים הרב את דבריו בדברי חכמה: "אף פעם אל תחשוב שאתה עסוק מכדי שתוכל להתרכז בנשמתך. האמת היא, שאינך יכול להרשות לעצמך שלא לעשות כן".

נסכם את הסיפור ונאמר:

העמקת האמונה וחיזוקה מקרינים על כל מה שקורה בחיינו. האמונה היא גם הכוח שמגבש ומצמיח את האדם ומקדם אותו. הקדשת זמן ותשומת לב לעולמנו האמוני והרוחני, יכולה לרומם את כל מעשינו ופעולותינו במגוון רחב מאוד של תחומים. האמונה אינה 'צונחת' עלינו מאליה. עלינו לעבוד, ו"לחמם" את כל הגוף למען חיזוק האמונה.

פעילות מסכמת

בחרו מתוך הרשימה מה יכול לחזק ולהעמיק את אמונתכם, כיצד תוכלו לעשות זאת?

פגישה עם אנשים מאמינים ומעוררי השראה	לימוד אמונה
מחשבה ביני לבין עצמי	הצגת שאלות
האזנה לשירי קודש	התבודדות
יציאה לטיול	הליכה לבית כנסת
הזכרת שם שמיים	שיחה או שיעור מעניין
התחזקות בשמירת מצוות	תפילה בכוונה
דיבוק חברים	התבוננות בטבע
אחר	הודאה על הדברים הטובים

→ סיכום: נגענו ביחידה בכמה נקודות: תחילה עסקנו באמונה לא רק כיחס למידע, אלא כחוויה עמוקה של היכולת לתת אמון. לאחר מכן נגענו בהשפעתה של האמונה על האדם בשני היבטים: ההיבט הרוחני - חיזוק האדם: האמונה מעניקה פרספקטיבה וכוחות שעוזרים לאדם להתמודד עם קשיים ולפעול; ההיבט המעשי - העמקת האמונה מחייבת את האדם גם להתנהג אחרת: האמונה מטילה עלינו אחריות ומכוונת אותנו ליישר את אורחותינו. לסיום, הקדשנו מחשבה לשאלה כיצד נוכל להעמיק את אמונתנו ולהפוך אותה לחוויה חיה וחיונית.

ביחידה הבאה נעסוק בתפקידה של ההלכה, ושם נרחיב ונעמיק בצדדים המעשיים הנגזרים מתוך האמונה.